

ние на Султанъ Махмуда II, който вѣки бѣше вникналъ въ необходимостта на това прѣобразование.

Байрактарятъ като удари тѣй Махмуда II, начала да се распореджа за прѣобразованието и утвърдението на прѣстолътъ. Повѣки деятеленъ отъ колкото прѣдвидецъ, той слѣдваше беспокойно, като се уповаше на войската си. Но яничаритъ както и жителитъ подбрахъ да негодуватъ кѣмъ него; отъ негодованието начнахъ да ставатъ наговори, а отъ наговоритъ на конецъ избухнѣ вѣстанието въ една нощъ въ която той спокойно спяше.

Ненадѣйно палатътъ на Байрактарътъ се забиколи отъ яничаритъ, огнѣятъ избухна на около и войската му се нападнѣ въ една и сѣща нощъ. Той като не можя да избѣгне, стана жертва на пожарътъ.

Махмуда II, оплашенъ да не би да надвижѣтъ яничаритъ, поколеба се изъ начало, а послѣ се рѣши да осигори прѣстолътъ за себя си чрѣзъ жертвата на братътъ си Мустафа IV. На конецъ вѣстанието се останови като се побѣдихъ яничаритъ.

Цариградската анархия въ продължение на тѣзи двѣ революции, бѣше разкѣсала Турската войска. Русцитъ во Априлия 1809 начнахъ нападенията си. Генералътъ Милорадовичъ, като развали Турцитъ въ Гюргево, прѣмина Дунава и завладѣ Исакча. Сждѣйствието на Кара-Георгя разчленяваше западната стѣрна на Турската дѣржава когито Тормазовъ, като продължаваше Кавкаскитъ поли, сѣсвиваше Трѣпизондскитъ паша.

Кара-Георги отъ разбойникъ, чрѣзъ своето войно устроумие, стана генералъ и можя да завладѣ Бѣлградъ и останови, подъ единъ Сѣрбски сенатъ, едно свободно управление, на което той бѣше главатаръ. Турско, въ 1803, чрѣзъ единъ трактатъ го припозна като Сѣрбски Господаръ.

Въ 1809, по призованието на Александра, Кара-